

Ad@ i J@ś na matematycznej wyspie, PAKIET 28, SCENARIUSZE LEKCJI, nazwa zasobu: *nauczyciel_3_28*, do zastosowania z: *uczeń_3_28* (materiały dla ucznia), pomoce multimedialne zgromadzone na www.matematycznawyspa.pl: *Numery alarmowe (678_mat_numery alarmowe)*.

**Klasa III, edukacja polonistyczna,
krąg tematyczny „Agresji mówię – STOP!”**

Temat: Nie jesteś sam!

SCENARIUSZ Z WYKORZYSTANIEM METODY PROJEKTÓW

Cele edukacyjne:

- doskonalenie umiejętności pracy metodą projektów,
- kształcenie umiejętności słuchania za zrozumieniem opowiadania,
- kształcenie umiejętności wypowiadania się na temat obaw dzieci związanych z powiedzeniem dorosłym o swoich problemach,
- kształcenie umiejętności wyjaśniania pojęcia *skarżenie*,
- przypomnienie pojęcia *dialog*,
- kształcenie umiejętności uzupełniania tekstu dialogiem,
- kształcenie umiejętności układania zakończenia opowiadania,
- poznanie osób i instytucji, u których można szukać pomocy,
- kształcenie umiejętności poprawnego pisania czasowników z przeczeniem *nie*.

Oczekiwane osiągnięcia ucznia:

Uczeń:

- pracuje metodą projektów,
- słucha ze zrozumieniem opowiadania,
- wypowiada się na temat obaw dzieci związanych z powiedzeniem dorosłym o swoich problemach,
- wyjaśnia pojęcie *skarżenie*,
- układa dialog,
- układa i zapisuje zakończenie opowiadania,
- zna osoby i instytucje, u których można szukać pomocy,
- poprawnie zapisuje czasowniki z przeczeniem *nie*.

Metody: rozmowa kierowana, metoda ćwiczeniowa, metoda projektów.

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

OŚRODEK
ROZWOJU
EDUKACJI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

Formy pracy: praca zespołowa, praca indywidualna.

Środki dydaktyczne: karty pracy: *Ad@* i *J@ś na matematycznej wyspie – materiały dla ucznia*, dowolny tekst opowiadania z przykładem dialogu, nazwy osób i instytucji, które mogą pomóc dzieciom w sytuacji zagrożenia (w tym: Rzecznik Praw Dziecka, telefony zaufania).

Przebieg lekcji:

1. Nauczyciel przypomina uczniom, że jest to kolejne spotkanie w ramach projektu „Stop agresji”. Rozpoczyna lekcję rozmową kierowaną o obawach dzieci związanych z powiedzeniem dorosłym o swoich problemach. Uczniowie wypowiadają się, jakie trudności są z tym związane.
2. Następnie nauczyciel wspólnie z uczniami wyjaśnia znaczenie pojęcia *skarżenie*. Uczniowie wskazują różnice między skarżeniem a informowaniem o zagrożeniu.
3. Uczniowie przechodzą do przestrzeni rekreacyjnej. Tam wspólnie wymyślają historię, której bohaterami są dzieci z klasy Ady i Jasia. Historia powinna dotyczyć sytuacji związanej z agresją czy dręczeniem jednej osoby i jak pomógł tej osobie Jaś wraz z innymi dziećmi. Dzieci mogą też zainscenizować tę opowieść.
4. Uczniowie wracają do ławek i wykonują zadanie 1 z karty pracy. Wcześniej jednak przypominają, czym jest dialog i jak należy go zapisywać w tekście. Nauczyciel pokazuje dzieciom opowiadanie z wyodrębnionym dialogiem. Uczniowie porównują to, co powiedzieli, z literackim zapisem dialogu.
5. Następnie po podaniu ustnych propozycji uczniowie samodzielnie zapisują swoją wersję zakończenia opowiadania w zadaniu 2 z karty pracy.
6. Uczniowie ustalają listę osób i instytucji, u których mogą szukać pomocy, kiedy czują się zagrożeni. Na koniec wykonują zadanie 3 z karty pracy. Przypominają też numery alarmowe (zadanie 4 z karty pracy).
7. W drugiej części lekcji uczniowie przypominają, jak poprawnie zapisuje się czasowniki z przeczeniem *nie*. Nauczyciel zaprasza uczniów do przestrzeni rekreacyjnej. Uczniowie stają w okręgu, po czym jeden uczeń wymienia czasownik, pierwszy uczeń stojący po jego prawej stronie mówi *nie*, a drugi – powtarza czasownik. W ten sposób uczniowie utrwalają informację, że czasownik z przeczeniem *nie* zapisujemy oddzielnie.
8. Uczniowie wykonują ostatnie zadanie z karty pracy.

**Klasa III, edukacja matematyczna,
krąg tematyczny „Agresji mówię – STOP!”**

Temat: Nie jesteś sam!

Cele edukacyjne:

- przypomnienie własności dodawania: łączności i przemienności,
- kształcenie umiejętności ilustrowania własności na osi liczbowej, grafach i w tabelkach funkcyjnych,
- kształcenie umiejętności wykorzystania własności dla ułatwienia obliczeń,
- kształcenie umiejętności rozwiązywania zadań logicznych,
- doskonalenie umiejętności pracy w grupie,
- rozwijanie umiejętności korzystania z nowoczesnych technologii.

Oczekiwane osiągnięcia ucznia:

Uczeń:

- zna i stosuje własności dodawania: łączność i przemienność,
- potrafi ilustrować własności na osi liczbowej, grafach i w tabelkach funkcyjnych,
- wykorzystuje własności dla ułatwienia obliczeń,
- rozwiązuje zagadki logiczne,
- współpracuje w grupie,
- korzysta z tablicy multimedialnej.

Metody: metoda czynnościowa, metoda ćwiczeniowa, rozmowa, ćwiczenia interaktywne.

Formy pracy: praca w parach, praca indywidualna, praca w grupie.

Środki dydaktyczne: kartki z liczbami (np. 11, 9, 34, 6, 17, 13, 1, 35, 5, 3, 79, 62, 8, 24, 6, 86, 4, 7), karty pracy: *Ad@ i J@ś na matematycznej wyspie – materiały dla ucznia*, komputer z dostępem do internetu i rzutnik multimedialny/tablica multimedialna, pomoc multimedialna *Numery alarmowe*.

Przebieg lekcji:

1. Dzieci dobierają się w pary. Nauczyciel dyktuje (ewentualnie zapisuje na tablicy) sumy do obliczenia np. $34 + 17 + 6$. Uczniowie układają liczby w kolejności: 34, 17, 6. Prowadzący prosi, aby dzieci zmieniły kolejność tak, aby łatwiej można było obliczyć sumę (34, 6, 17). Następnie uczniowie zapisują działanie oraz wynik w zeszytach.

2. Nauczyciel tłumaczy, że w obliczeniach dzieci stosowały własności dodawania: przemienność oraz łączność. Wyjaśnia, na czym one polegają. Przypomina również takie

pojęcia, jak: *składnik*, *suma*. Na koniec dzieci obliczają sumy z zadania 1 w karcie pracy. Wskazane osoby odczytują wyniki.

3. Uczniowie zmieniają kolejność i dodają liczby w zadaniu 2. Prowadzący wyznacza osoby, które zapisują obliczenia na tablicy.

4. Dzieci analizują przykład przedstawienia dodawania na osi, a później wykonują zadanie 3 z karty pracy. Nauczyciel przechodzi między ławkami i sprawdza poprawność wykonania polecenia.

5. Nauczyciel przypomina o odwrotności dodawania i odejmowania. Dzieci uzupełniają grafy z zadania 4. Wyznaczeni uczniowie odczytują wpisane liczby.

6. Prowadzący wskazuje osoby, które na tablicy rysują grafy do zadania 5. Do każdego przykładu dzieci zapisują także działanie bez grafu oraz odpowiedź.

7. Uczniowie samodzielnie uzupełniają grafy w zadaniu 6. Wyznaczone osoby zapisują na tablicy działania bez grafów oraz wyniki.

8. Dzieci dobierają się w grupy i odgadują zasadę wpisywania liczb oraz liczbę, którą należy wpisać w żółte okienko (zadanie 7).

9. Prowadzący prosi o zapisanie w zeszycie:

- Jakie własności dodawania zostały powtórzone na lekcji (przemienność, łączność, działanie odwrotne do odejmowania)?
- Jakie są sposoby przedstawienia działań w celu ułatwienia ich wykonania?

10. Nauczyciel uruchamia pomoc multimedialną *Numery alarmowe*. Wybrani uczniowie podchodzą do tablicy i wykonują polecenia.

**Klasa III, edukacja plastyczna,
krąg tematyczny „Agresji mówię – STOP!”**

Temat: Nie jesteś sam!

SCENARIUSZ Z WYKORZYSTANIEM METODY PROJEKTÓW

Cele edukacyjne:

- utrwalenie znaczenia pojęcia *plakat*,
- rozwijanie sprawności manualnej,
- kształtowanie zasad przeciwdziałających przemocy i agresji,
- doskonalenie umiejętności pracy w grupie.

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

OŚRODEK
ROZWOJU
EDUKACJI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

Oczekiwane osiągnięcia ucznia:

Uczeń:

- wykonuje plakat,
- wie, w jaki sposób skomponować plakat,
- wie, jak przeciwstawiać się przemocy i agresji,
- wie, co należy zrobić, będąc ofiarą agresora,
- współpracuje w grupie.

Metody: rozmowa, metoda zadaniowa.**Formy pracy:** praca indywidualna, praca w grupie.**Środki dydaktyczne:** duże arkusze brystolu, mazaki, kredki, klej, nożyczki, kolorowe czasopisma, białe kartki formatu A4.**Uwaga!** Na zajęcia warto zaprosić psychologa – przedstawiciela poradni psychologiczno-pedagogicznej, który opowie uczniom, w jaki sposób można przeciwstawiać się przemocy i agresji.**Przebieg lekcji:**

1. Nauczyciel przypomina uczniom, że jest to kolejne spotkanie w ramach projektu „Stop agresji!”. Następnie psycholog rozmawia z uczniami na temat: *W jaki sposób możemy się przeciwstawiać przemocy i agresji?*
2. Uczniowie podają swoje propozycje haseł i możliwych działań przeciwstawiających się przemocy i agresji. Nauczyciel zapisuje wszystkie pomysły na tablicy.
3. Nauczyciel przypomina, co to jest plakat, jakie pełni funkcje i jakie są zasady jego tworzenia oraz na czym polega kompozycja plakatu: klasyczna, promienista, spiralna i dowolna.
4. Klasa zostaje podzielona na kilka grup.
5. Grupy na dużych arkuszach brystolu projektują plakaty dotyczące przeciwstawiania się przemocy i agresji. Do wykonania zadania wykorzystują między innymi ilustracje z kolorowych czasopism. Wymyślają też hasło promujące życie bez przemocy i agresji i umieszczają je na plakacie. Następnie każdy zespół wykonuje kilka rysunków na białych kartkach przedstawiających scenki, jak przeciwdziałać przemocy. Zespoły umieszczają je również na plakacie.
6. Poszczególne grupy kolejno prezentują i omawiają swoje plakaty na forum klasy.
7. Uczniowie przechowują swoje plakaty, aby je wykorzystać w trakcie pikiety.

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

OŚRODEK
ROZWOJU
EDUKACJI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

**Klasa III, wychowanie fizyczne,
krąg tematyczny „Agresji mówię – STOP!”
Temat: Nie jesteś sam!**

Cele edukacyjne:

- rozwijanie zręczności, zwinności i skoczności,
- rozwijanie umiejętności skakania przez skakankę,
- doskonalenie umiejętności współpracy w grupie.

Oczekiwane osiągnięcia ucznia:

Uczeń:

- prawidłowo wykonuje ćwiczenia,
- potrafi skakać przez skakankę,
- współpracuje w grupie.

Metody: metoda zadaniowa, metoda zabawowa.

Formy pracy: praca indywidualna, praca w grupie.

Środki dydaktyczne: skakanki, ławeczki gimnastyczne, odtwarzacz CD, nagranie piosenki *Dwóm tańczyć się zachciało*.

Przebieg lekcji:

1. Zbiórka. Sprawdzenie gotowości do zajęć.

2. Zabawa ruchowa ze śpiewem „Dwóm tańczyć się zachciało”. Ustawienie w kole w parach ze skrzyżowanymi rękoma. W podskokach przesuwanie się po obwodzie koła. Na słowa: „Kłócili się ze sobą” – przyciąganie i odpychanie od siebie skrzyżowanych rąk. Na słowa: „Poszukam więc innego” – opuszczenie rąk, położenie ich na biodrach i zmiana partnera. Na słowa: „Zatańczmy dziś wesoło” – w nowych parach z uśmiechem podskoki i taniec po obwodzie koła.

3. Zabawa w parach. Wspólne przeskakiwanie przez jedną skakankę.

4. Nauczyciel zawiązuje dwie skakanki. Trzymając koniec skakanek z jednej strony, kręci nimi blisko podłoga po obwodzie dużego koła. Uczniowie ustawieni na obwodzie tego koła przeskakują przez krążącą skakankę.

5. Uczniowie układają swoje skakanki w różne wzory, tak aby wszystkie łączyły się ze sobą. Przejście na bosy po rozłożonych skakankach, wzorkach.

6. Wchodzenie na ławeczkę gimnastyczną ze skakanką, próba dowolnego przeskoku przez skakankę, z asekuracją nauczyciela.

7. Zabawa bieżna „Berek ze skakanką”. Ochotnik zostaje „berkiem” i goni pozostałych. Wszyscy uczestnicy zabawy biegną, przeskakując przez skakankę. Dotknięta osoba staje się kolejnym „berkiem”. Wygrywa ten, komu udało się uciec przed „berkiem”.

8. Zbiórka. Zakończenie zajęć.

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

OŚRODEK
ROZWOJU
EDUKACJI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

